Șerban foarță

SIMPLEROZE

facla

Coperta : IOSIF STROIA

Șerban foarță

SIMPLEROZE

— versuri —

EDITURA FACLA — 1978

Motto:

Ah ! qu'il est beau ! qu'il est beau !
Ah ! qu'il est beau ! qu'il est beau !
Tiou !

(MAX JACOB, *Pour les Enfants et pour les Raffinés*)

Cuvînt-înainte

Mai lasă-mă-n răstimpul roz,
să mai dansez puțin pe funie !
Sulemenit cu chinoroz,
așteaptă, de prin luna iunie,
la curtea noastră, un matroz :

uite-l acolo, în tangaj.
pe cea mai deșirată scară,
cu tot : cu arme și bagaj . . .
. . . Să nu mi-l faceți de ocară,
căci ne-a dat inima în gaj,

cum stă, de șase luni, așa,
nepăsător că-l plooninge,
ca un tulumbagibașà,
pe scara care stă pe-o minge,
pe mingea care stă pe-o șa . . .

Istoriile unui matroz întors de pe Planeta Roz

Cînd fulgeră, se pare că ni se face-o poză
de pe Planeta Roză,
pe care toate cele nu au cum să nu fie
film şi fotografie,
căci nu se nasc, pe-acolo, copii, nici se-nfiază,
ci se fotografiază...
...Copiii-s fotocopia copiilor de-aici
fotografiaţi de mici,
fetiţelor (ca tine) fiindu-le mărită,
pînă ce se mărită,
treptat, fotografia... În prima,-ai moţ cu funtă
şi rochie de nuntă,
în ultima... Dar, astăzi, văd că respiri o poză
în care e o roză!
Să-ţi mai aduc vre-o două de pe Planeta Roză.

Pe-acolo-s tot atîtea ateliere foto
ca pe la noi tarabe şi jucători la loto;
numai că nici-un loz
nu pierde, niciodată, pe Continentul Roz!
Îţi trebuie o carte (pe care n-o posezi)?

Ajunge s-o pozezi...
...Şi-o minge? Uite mingea;
adună-ţi clasa-a V-a
şi fă-mi, cam pe la patru,
şi mie, loc în cadru...
..Aşa că, pe acolo, bunici, taţi, mame, fii
mănîncă, dorm, visează şi sunt fotografii:
„El să fotografie,
tu să fotografii..."

Eu am ajuns acolo călare pe-o ghiulea,
cu toate mai că-mi vine a crede că şi ea
era fotografia unei ghiulele ce
era să se înece, nici eu nu ştiu de ce,
dar era gata-gata...
Cum să mai stai pe punte,
cînd marea e-n furtună şi-s valuri cît un munte
şi-n valuri e ghiuleaua?...
Pe care sar s-o scap;
fără să-mi treacă mie prin prostul meu de cap
că fulgera fiindcă mi se făcea o poză
('n mărime naturală) de pe Planeta Roză!

Ați înțeles că nu știu nici eu de cine-i proza
aceasta ;
mai degrabă, cred că o scrie poza ...
... Căci, pînă una-alta, nici nu aveam figură.
Era-ntuneric beznă ca-ntr-o (închisă) gură.
Și mai era pe-acolo, pesemne ca să fie,
și-un Spîn ce se dăduse drept o fotografie
de a lui Harap Alb ...
... Se stinse becul roșu ; se-aprinse becul alb ;
ca, iarăși, să se-aprindă cel cu lumină roșie ...
... Și se făcu de-odată răcoare ca-ntr-o roșie,
ca într-o paradaisă,
ori ca într-o tomată :
una a-u-to-ma-tă ...
... Și mă spălară-n baia
de-argint, că, vorba aia,
nu mă slăbiră pînă n-am fost piele și os ;
cînd, străveziu la carne și colorat pe dos,
ca-n Harap Alb,
răbdarea pierzîndu-mi-o,
așa

cum mă găseam acolo, încălecai pe-o șa
(cu toate că, în viață, de felul meu matroz)
și o pornii aiurea prin cadrul Țării Roz.

Nici nu ieșisem bine din aparat, că domnii
„zîmbiți-vă-rog", în juru-mi, se și-mbulzesc, ca somnii
la undiță ... Și mutra mi-apare peste tot ;
devine, -adică, omni-
prezentă ...
Vai, mi-e frică și-acum, de nu mai pot :
eram fotografie, și n-aș fi vrut să fim
cîți intră într-un film !

Se și zvonise, însă, cum că-n hotarul roz
dublat ar fi tot omul de-o umbră de matroz ...
... Era tîrziu, de-acuma, să fac economie
de mutra mea,-nmulțită cu-o sută, -apoi cu-o mie ;
mai rămînea,-ntr-acestea, ca,-n lipsă de teren,
să ne mutăm de-a valma-ntr-un hal de zgîrie-tren
(și-atunci, adio mare și viață de matroz !).

Cînd, spre norocul nostru, război, culorii Roz,
i-au declarat Albaștrii.
Altminterea, știu aștrii
ce ne-ar fi pățit pielea... Cît despre voi, nu cred
că știți ce-i cu Albaștrii...

... Ei sunt un trib secret,
de care-am dat odată, trecînd printr-o vedere
(sătul de lumea multă și lunga mea ședere
în capitala rozã...)
Și iată-mă pe partea
cea nevăzută-a stelei (căci aștrii, ca și cartea
poștală, -au două fețe ; și, dintre ele, una
rămîne-n întuneric... Așa e și cu Luna...)
... Ei bine, de pe partea aceea nu se vede
Pămîntul (nostru) verde ;
într-astfel că Albaștrii nu au cum să nu fie
lipsiți de toate cele : istorie, geografie
și altele...
De care, pe dulcea lui elipsă,
nu duce nici-o lipsă
vecinul Roz (făr' numai la vreme de eclipsă) ;

pe cestălalt, pe-Albastru, mințindu-l (cred și eu !)
cu-o palidă răscopie, cu vre-un răscopt clișeu,
ba chiar cu cite-o rablă de aparat cu boxă :
mă rog, și el, ca unul ce-și zice mai cu doxă !...
... Aceasta, pînă-n ziua cînd, sau că uită unii
să mintă,
sau că ceilalți se-mpotrivesc minciunii...
... Așa-ncepu Războiu-ntre cele Două Poze !
Ne-au luat pe toți la oaste, căci nu stăteau pe roze.

Dacă, la noi, războiu-i cu sînge și cu fiere,
la ei, soldații luptă prin fotografiere :
fotografia unui dușman cu fața suptă
e ruptă-n bucățele, iar el e scos din luptă ;
cînd ți se-mpuținează băieții, ceri o poză
mai mult de la tot omul de pe Planeta Roză,
războiul fi'nd pe-acolo (noroade nu prea culte !)
un joc de-a cine-face-fotografii-mai-multe...

... Dar astăzi, că e pace
și facem ce ne place,
eu zic să mai rămînem în Biblioteca roz,
să mai citim, din cartea bătrînului matroz,
o proză (ori o poză)
despre Planeta Roză ...
... De nu ne-a furat somnul acestor moi fotolii,
în mare taină roase de-un roi de fotomolii.

Din rafturile Bibliotecii Roz (instantanee)

Catagrafie

Am un tunel
și două mingi,
și un flanel
cu trei flamingi ;

dau pe cinci bani
patru lei buni,
am șase ani
și șapte luni ;

am opt culori
și nouă pești
versicolori ;
le spun povești

cu un tunel
și două mingi,
și un flanel
cu trei flamingi . . .

Cinci săptămîni în balcon

Am și-un zid cu,
drept balcon,
o nacelă
de balon . . .

. . . Că nu zboară
e, vă jur,
vina iederii
prea tari
și-a ne'ncrederii
din jur,
scumpii mei
proprietari !

Dacă, însă,
lăsăm lest :
răutăți
și neghiobii,
va redeveni celest.
el,
iar noi,
niște copii !

Acuarelă sau acuarium

Un peşte negru-l innegri
pre unu' alb, şi-un peşte gri
veni pe lume din cei doi,
cum nu s-a mai văzut la noi ;
iar din cei galbeni şi albaştri
ieşiră mii de peşti galbaştri.

Estimp, un peştişor maro
trecu pe lîngă unu' roşu,
cu solzi ca asul de caro,
dînd naştere unui maroşu,
care.-nţeles cu unu' roz,
îmi ticluiră un maroz...

...De ce, din soiul alb şi galben,
îmi iese tot un peşte gALBen ?
Şi de ce, ah, din alb şi-albastru,
mă-aleg cu, numai, peşte-ALBastru ?..
...Poate vă spune un matroz,
ori un galbastru,
un maroz...

Această tafta

Nici frez, nici oranj,
culoarea nici-nici
e a unui franj
furat de furnici.

Sau mov, sau bordò,
culoarea sau-sau
se teme că o
s-o pape baubau.

Cam gri, cam oliv,
culoarea cam-cam
nu are motiv
să facă tam-tam.

Cînd roz, cînd pembè,
această tafta
s-ar zice că e,
dar nu e a ta !

De vorbă cu florile

Orice le-ai spune
florilor scunde,
nici-una, totuși,
nu-ți va răspunde.

Singur balonul
de păpădie
are să-ți spuie :
— Adio ! Adie ...

Cîntec amar, marinăresc

O mînecă de cînepă
albastră,
o mînecă de cînepă
e aspră

ca viața marinarului pe mare ...

... Pufos e-un șal de àngora
la gît ;
dar nu-nflorește ancora
decît

pe-o mînecă de cînepă și sare !

Rondelul rozei vînturilor

La butonieră, cîte-o rozăă
a vînturilor să ne punem,
iar ce avem de spus, să spunem
în poezie, nu în proză.

În părul vostru nu depunem
nici rozmarin, nici tuberoză ;
la butonieră doar, o rozăă
a vînturilor vă propunem.

Dacă,-n aceasta, e o doză
de-amărăciune, presupunem
că, totuşi, nu vă indispunem,
şi că vom face chiar o pozăă :

la butonieră, cu o rozăă...

Despre ethernul pheminin

Doamnele au panglici, doamnele au franjuri,
doamnele-au fionguri şi umbrèle au :
abajururi roşii, paraşut-oranjuri,
de la Viena, Lipsca, Amburg şi Breslàu.

Doamnele-au vertijuri, doamnele-au orajuri,
doamnele invidiosincrasii mai au :
unele văd roşu, altele oranjuri,
unele văd dublu, altele văd blau.

Şi s-au dus pompierii, şi s-au dus de mînă,
după apă pînă, pînă la La Manche :
— Stingeţi rujul ! Puneţi la oranjuri frînă !
Ochii-acèlor doamne se închid etanş.

Perpetuum mobile

Domnişoare cinefile
din Los Angeles New York
cine filele vă-ntoarce ?
— Domnii şoareci ni le-ntorc !

Domnişoare cinegete
din New York Los Angeles
cin' vă dă cu vacs pe ghete ?
— Domnii şoareci mai ales !

(Domnişoare ce-a vanilie
mirosiţi şi-a zahăr roz
domnii şoareci au familie
şi a vai şi-amar miros !)

Domnişoare citiloare
din Los Angeles New York
în ce carte-aţi citit oare
domnii şoareci că vă-ntorc

filele
vă dreg saboţii
şi vi-i dau cu lac corai ?...
...Domnii şoareci sunt roboţii
doar ai doamnelor cobai !

Doamnelor
ci domnii şoareci
nu vă fac nici-un deranj ?
(În Los Angeles sunt şoareci
şi habar n-au de losange !)

Domnişoare cine cîntă
la Lausanne Los Angeles ?
— Domnii şoareci
ei (ne) cîntă
'n cor (como los angeles !)

Domnișoare cinquantine
din Los Angeles New York
domnii șoareci în cantine
cintă ? . . .
Sau motanii torc ? . . .

(Domnișorii cei în vogă
băutori de pipermint
domnișoarele-i invocă
domnii șoricei le mint !)

Domnișoare domnișoare
domnișoare cineva
mi-a șoptit că domnii șoareci
vă-nsoțesc la cinema !

Domnișoare cinefile . . .
etc.
(et caetera)

Pe o aceeași melodie

Domnișoară funambulă
ce miroși a boule-de-neige
și-mi faci pași de lunambulă
cu un tigru,-n lesă, bej ;

domnișoară ambulantă
ce-n Boulogne, în Istanbul,
te-arăți, albă și bufantă,
fără nici-un preambul ;

domnișoară fără cirmă
pre pămint, ci nu-i păcat
că,-ntre noi, e-un fir de sirmă
și e marele spagat ?

Domnișoară nu-știu-care,
într-o seară, tigrul guard
am să ți-l momesc, se pare,
cu o piele de ghepard ;

n-am să-ți pun, însă, oglinda,
domnișoară-n kimonò,
Estralada. Rosalinda,
'n ochi ; și-așijderea, nici n-o

să-ți spun eu că ambulanța,
domnișoară fără greș
cum e, la spițer, balanța,
te așteaptă, de cînd ești . . .

. . . Dar, dacă așa ți-i datu',
domnișoară brambura,
am un leac : „Tolle grabatum
tuum et . . . funambula !"

Cosmojonglerie

Aceste bile nù sunt de biliard,
aceste farfurii, de demîncare :
ele pot fi planete care ard
la un milion de ani, la un miliard
de ani-lumină, netede și clare.

Le joacă-n aer, grav și elegant,
un vechi jongler, într-un picior pe-o tobă,
pe o spinare gri de elefant,
mereu : înspre apus, dinspre levant,
într-o mișcare lent-heliotropă.

Jonglerii-nnebunesc *, de obicei,
la, finele carierei lor subtile,
nemaiînțelegînd, atunci, nici ei
de ce-au dat curs, aș ijderi unor zei,
atîtor lumi de farfurii și bile.

Eppur si muove, domnule jongler ...

* „Car il est certain, il est prouvé, il est indiscutable que la plupart des jongleurs deviennent fous." (Marcel Achard, **La Philosophie du Cirque**).

Marșul scamatorului Arthur
(o parafrază)

Cu plecăciune,
lui EMIL BRUMARU

UN domn cu joben, parazol și monoclu de
sticlă (albastră) va scoate din mînecă :

DOI iepuri de angora ce se-nmulțesc la minut,
conform legilor lui Fibonacci,

TREI calendare cu flori și cu fluturi, prin filele
căruia bate un vînt de duminecă,

PATRU perechi de pantofi feminini (fără a mai
socoti și bocancii),

CINCI cuiburi de barză cu ouă vopsite..., de
care se miră :

ȘASE pompieri cu tulumbe ('ntr-un tîrg care-și
pierde, treptat, importanța),

ȘAPTE fiind reghimentul de care depind, la dis-
tanță de-o milă,

OPT domnișoare semnîndu-și scrisorile cu in-
variabilul nume Ortansa.

NOUĂ însă ne place (în vreme ce cîntă, duios,
gramofonul cu pilnie)

ZECE zile să stăm, să-i privim în extaz,

UNȘPE la număr, faimoasele-i trucuri cu care-și
cîștigă, onest, zilnica pîine.

DOIȘPE creițari a-ncasat scamatorul Arthur pe
ziua de azi.

Balada baionetei din Bayonne

Olanda vine din Olanda,
cașmirul vine din Cașmir ;
că ni s-a ofilit ghirlanda,
cu toate astea, nu mă mir . . .
. . . Am mai dansat o arleziană,
a mai căzut un batalion :
sclipea-n Artois o arteziană
și-o baionetă, la Bayonne.

De la Berlin venea berlina
și indigoul, de la Ind ;
iubea Marcel pe Albertina
și era foarte suferind . . .
. . . Și ne-a cuprins indiferența,
și-a mai pocnit cîte-un balon :
sclipesc faianțele-n Faenza
și baionetele,-n Bayonne.

Voltaire dormea într-o volteră
și, între timp, filosofa ;

a mai trecut de-atunci o eră,
a mai căzut cîte-o sofà . . .
. . . De ce se clatină iatacul
și cad ghiulele pe balcon ?
Opriți,
opriți,
opriți atacul
la baionetă, la Bayonne !

ÎNCHINARE

A mai trecut o belepòcă ;
adio, domnule baron ! . . .
. . . Sclipește-n soare, echivocă,
o baionetă, la Bayonne.

11 poeme perifeerice
(1963 – 1968)

Sub tegmine fagi
(I)

Dintr-o trestie (de zahăr) aș putea să-mi tai un flaut
cu un mult prea tandru sunet, cu un mult prea dulce gust ;
și, cu flautul sau trestia (cea de zahăr), să te caut
printr-un peisagiu-ngust...

...Împregiurul fiecărui luminiș e întuneric.
O, de-aceea e feeric
luminișul, în cristalul cărui', ca-ntr-un millefiori,
stau : și smalțul li(e)belulei și mirosurile florii.

Codrului cu luminișuri, însă, am să-i dau ocol,
pentru că mai cred și astăzi că, pe-o pajiște de verde,
mult mai bine ți-ar sta ție, sub un cer de alcool,
cînd revin de la pășune vitele, cu protocol,
și-auzi dangătul tălăngii,
plescăitul unei merde.

Am rămas ca o troiță în mijlocul unei trivii.
După tine mă tot uit.
Iezi aleargă după fluturi, capre scutură olivii...
...Al Arcadiei ferice chip cum aș putea să-l uit ?

Acolo, un rîu de lapte între două vîrste cură,
cu-ale cărui spumegate valuri ca cum Leandru lupt...
...Ori mai ții aceeași (mică) floare de-oleandru-n gură ?
Măduva acelui flaut, eu, demult o voi fi supt.

Valsuri nobile și sentimentale
(I)

Ai intrat în parcul populat cu sorcovi
și-ai cetit poeme (trei) de Paul Celan ;
palida domniță curățase morcovi
și se colorase ca un porcelan.

Roze de hîrtie înfloreau învolte,
mult prea desînvolte,-n inodoarea lor ;
albe,-n șorțuri negre, defilau Isolde,
s(z)ilnic, între Sfîntu' Graal și abator.

Cas(t)nici, mandarinii cultivau smaragde
și acuarii pentru pești și hippokampi ;
faceri-și-desfaceri, acte-și-contracte,
coruri-și-decoruri, iambi-și-dithyrambi.

Sorcovii, prin parcuri, scuturau confetti.
Cùpidoni contabili socoteau din arc.
Încasau amanții. Aplicau pecetii.
Te lăsau să intri.
Și-ai ieșit din parc.

O promisiune
('n formă de sonet, cu leitmotive)

Am să te duc odată la un bal
de cartier, duduie Biedermeier,
să-mi vezi zburînd sifoanele prin aer
— fi'ndcă scandalul e un ce banal
la spartul balului ;

și chiar dacă nu-ți place să te-ncaieri
n-ai cum să nu fii luat, și tu, de val ;
drept care n-o să stăm, nici noi, pe mal
— și-anume pentru-a nu fi luați de fraieri
în cursul balului ...

... Așadar : pune-ți rochia de taft
și-ncinge-te, Iubito, în cordonul
cu solzi (ca ai Sirenei) de lamé —
de dragul balului ;

și nu-i nimic dacă murim în caft !
O să respire-n veci acordeonul ...
... Ori nu știai că-acordeonul e
plămînul balului ?

Balada vechiului taxi

Lui ION ANGHEL

„Il ne s'arrêtait jamais
L'fiacre qu'un mort conduisait."
(Robert Desnos, **Complainte de Fantômas**)

De unde, de unde, taxiul
la geamul cu șease sacsii ?
Din ce vis anume taxiul,
ce strada degrab' se ticsi
de domnișoare, taxiul
să-l vază mai bine, taxiul,
decît de sus, din sacnacsii.
Ci magister dixit
că a catadicsit ! (bis)

Și cine, și cine e domnul
acesta, cu aer de văr ?
— Aici locuia, spuse domnul,
fata c-o floare în păr,
c-o floare de sorcovă-n păr ?
Și motorul dudui,
și domnul le tutui. (bis)

Taxiul, taxiul, pe ambele
laturi cu lungi luminări !
Ah, domnișoarele,-n stambele
accentuîndu-le gambele,
cum s-ar aprinde, brusc, lambele,
avură iluminări :
taxiul, taxiul, pe ambele
laturi cu lungi luminări !

Ci domnul cu albă mănușă,
leneș descins din taxi,
bate, și bate, la ușă,
'n puterea a mari fandacsii ;
bate, și bate, la ușă,
la ușa cu șease sacsii.
Însă ea, din somnu-i,
n-auzea că domnu-i. (bis)

Vai, domnișoarele care-l
văzură pe domn, în mașină,
cum se întinde și moare
pe banga de neagră meșină ;
cum, de la sine, taxiul
circulă prin maala,
cum, de la sine, taxiul,
al Morții taxi defila . . .

. . . Tu, fată c-o floare în păr
de sorcovă
floare
lilà !

Maria

„Dar iată, ocolind pădurea
E chiar tramvaiul nostru 2 . . ."
(Leonid Dimov)

Și de-ai vedea-o la fereastra
unui tramvai cu clopoței
de-argint, în lături dînd firească
perdea, pe geam, numele ei :
Maria

să-l scrie-ntors, apoi să lase
asupră-i tainica perdea,
spre-a ști că în tramvaiul 6,
'n primejdie, se află ea :
Maria

pe cînd, prin orb geamlic și tablă
(ah, ușile-ncuiate i-s !)
ai auzi cîntări de nablă,
fi'nd preschimbat în paraclis :
Maria

... nu te opri la primăria
din colț, ci ia-te după el,
chemînd, năuc și fără țel,
dar tot mai plin de zel :
Maria

1910

Sclipesc ochii, sticlesc ochii tigrilor de angora
și matrozilor, așijderi, tresele și ancora :
jos discordia,
sus concordia !
Or, ei ancora aruncă într-un vag tractir. La ușă,
șiruri-șiruri de mărgele ; iar sub sticlă, o păpușă :
pleac' ai noștri,
vin ai noștri ...
... Ci nu cereți, domnișoare leneșe, de la aceștia,
sufletul, cu voi, să-i doară,-al ceaiului bolind în cești ! A
și căzut pe lume noaptea, ca-ntr-un cinematograf
(serenada-i de Tosselli, cavatina e de Raff) :
sus discordia,
jos concordia ...

... Dar pre unul dintre dînșii l-au coprins misericordia ;
și, puind-o pe genunchii lui pe oacheșa-i lungană :

— Să mîncăm, ii spuse, cuiburi, cuiburi dulci de salangană !
Or, părîndu-li-se viața de pe mare prea amară,
marinarii amărară ;
iar pe Dunărea sclipiră ancorele,-n van, „și rostru“...

...Și-n această ambianță v-ați trăit romanul vostru !

1920

Un galben nor, pe seară, ca un aerostat,
de turnul primăriei ciocnindu-se, a stat.
Și : servi, aprozi, cinovnici, ieșiră în balcon,
cu capul dat pe spate, cu ochii la balon.
N-au anunțat acestea radioul cu galenă :
e-o dromaderă, poate, ori, poate, o balenă !
Și le era, privindu-l, paraxin și cam tîrșe,
avînd să mi-l înșface-n nu știu ce fel de vîrșe ;
încît le-am zis din piață :
Vi-i gîndul idiot !
Atît era de singur și dezbrăcat de tot.
De-aș fi putut, pre dînsul, aș fi zvîrlit o haină,
'ntr-atît era de tandru-n solia lui de taină...

...Cred că primarul puse de-l împușcă, pe turle,
cu foarte mare pompă, cu tobe și cu surle ;
căci mă trezisem, parcă, la un semnal sonor.

Atunci te-ai născut tu, din burta unui nor !

Pastel

Așează-te sub micul cais
și, ninsă, lasă-mi-te, pînă,
pe ochi, pe gură și pe mînă,
va stăpîni culoarea weiss,
precum și-n părul tău de lină.

Căci nu uita : mai am o caisă
'n cămara cu-albituri de in,
cu lungi lulele și cu scrin,
cu șase farfurii de Meissen
și-o cadră-a mielului
cu crin !

Valsuri nobile și sentimentale
(II)

Ai intrat în august printre hălci și halbe
'n demisolul unei simili-Evrope.
Faguri de zăpadă-n groase anvelope :
pepenele verde, pepenele galben.

Lebedele ouă nuferi și nenuferi
(la o vale-n, calme, tonuri de reseda)
pe ovale ape : nuferi și nenuferi.
Ei te fac să suferi,
domnișoară Leda.

Roze albe, roșii roze, roze roz.
Ce frumoase roze ! Parcă sunt pictate !
Una dintre ele fi-vei mîine, poate,
prin metempsihoză,
„par une symplérose" *.

* „La métempsycose en d'autres espèces, les plus anciens Platoniciens l'expliquent par une **symplérose** [=le fait de compléter, **n. aut.**]". (Victor Magnien, **Les Mystères d'Éleusis**).

(Dar vă rog : iertare pentru afectare !)

Și-ai ieșit, din august, palid de reproșuri,
care te încintă, care te vor pierde...
... Lîncede oranjuri, obosite roșuri :
pepenele galben, pepenele verde.

Sub tegmine fagi
(II)

Ah, spuneai, cum mă inspiră arborele, ale cărui
foi sunt bronchiile unui sting (sau drept) plămîn de om !
Ah, spuneam, e-amărăciunea (sau dulceața) mea să-ți dărui
numai umbra unui pom !

Ah, spuneai, spuneai, sunt toată verde aer ce-l inspiră,
făr' de-a-l mirosi, copacul, ca un dezumflat pulmon !
Ah, spuneam, spuneam, te uită cum se zbate și expiră
un copac mutat în iarnă, ca pe-o plajă un salmon !

Și-ntr-o scorbură intrarăm, ca-ntr-o umedă cavernă,
sumbră ca-n radioscopii.
Arborii stăteau în glacii, ca soldații-ntr-o hivernă,
priivind în somnul nostru, limpede, ca de copii.

Ci visam de arbori falnici căror' le vorbeam cu sire,
salutîndu-i, de-ndeparte, cu adînci păreri de rău ;
pe cînd fiecare frunză depunea mărturisire
pentru arborele său ...

... Iară eu țineam pre palme un copaciu, ca cum Domnul,
între-ai Lui coconi, mai ține Mănăstirea-dintr-un-Lemn ;
cunoscînd, atunci, că moartea e aidoma cu somnul,
apa cărui' curge făr' de zgomot,
ca un untdelemn.

Post-scriptum

„Tot cerul e roz și lilà ..."
(Al. Macedonski, **Guzlà**)

Ah, jocuri de șah și de loto !
Mă lasă, -n suava mea frondă,
un nume :
al galeșei Clotho,
să-l scriu cu o scriere rondă
și numai pe foaie velină,
cum lasă în urmă-i un șlep
domol,
și-ntr-o stare vecină
cu-aceea de beat de salep !

Zăpada că-ntîrzie-n aerul
epocii, fie-mi, dar, crez ;
că firul se toarce din caierul
dulce, de zahăr ; că frez
și oranj
și albaster :
colorile
zilei acesteia sunt ...
... Eu, mecanismele orii, le
'mbrac în cămașă de unt !

Ah, Viața ! Ce feerie,
cu lămpile-n zarzări, ca la
un bal de periferie,
sub cerul tot roz și lilà . . .
. . . Lilà fiind cerul și, -așijderi,
avînd a fi, el, numai roz,
cînd, fără patimă, niște
rocade-ncerc
sau
cite-un loz.

Zăpada că-ntîrzie-n aerul
epocii, -mi place-a credea ;
că firul se toarce din caierul
dulce, ca o acadea ;
că totu-i, altminteri, spre binele
lumii, -ntre lumi, celei mai
tandre . . .
Ah, noi și albinele
într-un perpetuu mai !

Ci sub galbena lună, ca sulful,
fluturii . . .
Și, și eu sunt,
cu vîntul, în stare să-l suflu
polenul lor magic
în vînt !

Ah, Viaţa, cu munci şi cu zile,
cu forfotă şi cu paraginǎ !
Brusture, azi, şi zambile
să-mi crească, pe ultima pagină,
las . . .
Cea pe care Atropos
retează fir dulce şi, ah,
alungă-n netimp şi-n atopos
biet jocu-mi de zaruri sau şah !

CUPRINS

Cuvînt-înainte / 5
ISTORIILE UNUI MATROZ / 7
DIN RAFTURILE BIBLIOTECII ROZ
(INSTANTANEE) :
Catagrafie / 16
Cinci săptămîni în balcon / 17
Acuarelă sau acuarium / 18
Această tafta / 19
De vorbă cu florile / 20
Cîntec amar, marinăresc / 21
Rondelul rozei vînturilor / 22
Despre ethernul pheminin / 23
Perpetuum mobile / 24
Pe o aceeaşi melodie / 27
Cosmojonglerie / 30
Marşul scamatorului Arthur / 32
Balada baionetei din Bayonne / 34
11 POEME PERIFEERICE :
Sub tegmine fagi (I) / 38
Valsuri nobile şi sentimentale (I) / 40
O promisiune ('n formă de sonet, cu leitmotive) / 41
Balada vechiului taxi / 42
Maria / 45
1910 / 47
1920 / 49
Pastel / 50
Valsuri nobile şi sentimentale (II) / 51
Sub tegmine fagi (II) / 53
Post-scriptum / 55

Lector : ION ANGHEL
Tehnoredactor : IOAN I. IANCU

Bun de tipar : 10.IV.1978. Apărut 1978.
Coli tipar : 2,5. Tiraj : 1 120+70.

Întreprinderea poligrafică „Banat"
Timişoara, Calea Aradului nr. 1.
Comanda nr. 55.

114

303/15
32

EDITURA FACLA

Lei 5,75